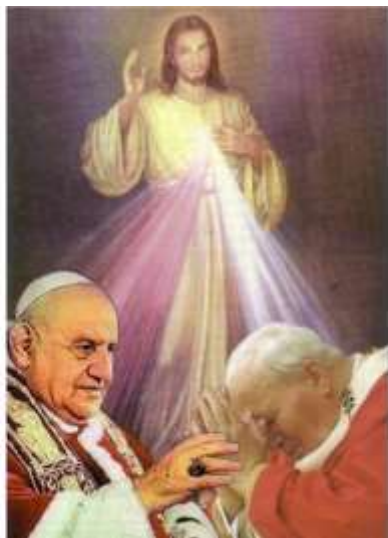

Lòng Kính Sợ Chúa Luôn Trong Trắng, Tôn Tại Đến Muôn Đời!

*(Con đường ơn gọi của **Chị Marie Saint-Paul** nữ tu dòng **Lòng Thương Xót** giáo phận Clermont miền Trung nước Pháp)*

Tôi chào đời và lớn lên nơi miền quê cho đến năm 21 tuổi thì gia nhập dòng Lòng Thương Xót. Tôi được hồng phúc có bậc Cha Mẹ Ông Bà liêm chính, hay giúp đỡ và cởi mở với tha nhân không phân biệt ai. Phúc Âm là cuốn sách tôi trông thấy được sống

trước tiên nơi mái ấm gia đình cách đơn sơ chân thật. Năm 13 tuổi, Đức Chúa GIÊSU đã là Ai Đó trong cuộc đời tôi.

Chính Song Thân tỏ lộ cho tôi thấy khuôn mặt tình yêu và nhân ái của THIÊN CHÚA. Lớn hơn một chút, cùng với các bạn gái trong phong trào Công Giáo Tiến Hành, tôi khám phá Đức Chúa GIÊSU KITÔ hiện diện giữa lòng các thực đơn sơ chơn chất nhất của con người. Và chúng tôi bàn thảo với trọn nhiệt huyết của tuổi trẻ rằng:

- Cần phải tuyên xưng rao giảng về Đức Chúa GIÊSU KITÔ!

Suy tư chung mở rộng trước mắt chúng tôi những chân trời thật mới mẻ đối với tôi, đặc biệt là việc rao giảng Tin Mừng nơi môi trường sống. Suy tư cũng giúp nhóm thanh thiếu nữ chúng tôi chuẩn bị cho cuộc sống tương lai với tư cách làm vợ làm mẹ.

Thế nhưng không hiểu tại sao tôi không chọn con đường hôn nhân tốt đẹp và hấp dẫn giống như các bà chị và các bạn gái của tôi??? Tôi không biết nữa! Chỉ duy nhất THIÊN CHÚA mới có thể trả lời, Đáng mà tôi bắt đầu thoáng nhận ra Tiếng Gọi vừa thúc bách vừa nhẹ nhàng kín đáo. Qua mẫu gương thánh thiện của vị Linh Mục có trái tim và đời sống tràn đầy nhiệt huyết tông đồ, tôi nhìn ra thế nào là một đời sống dâng hiến trọn vẹn cho THIÊN CHÚA, không dè-sèn không so-

đo tính-toán. Tôi liền mơ ước trở thành thừa sai để có thể trao hết tình yêu đang đầy ắp trong lòng tôi.. Thế nhưng vào lứa tuổi 20, tôi hiểu rằng nếu tôi ra đi truyền giáo sẽ là một đau khổ lớn lao cho Cha Mẹ, đặc biệt là cho thân phụ tôi. Tuy nhiên không phải vì thế mà tôi từ bỏ viễn tượng dâng hiến cuộc đời trong một dòng tu, nơi có thể cống hiến cho tôi một cuộc sống vừa cộng đoàn vừa tông đồ.

Tôi thụ huấn nơi Các Nữ Tu dòng Lòng Thương Xót. Tôi đã trông thấy cảnh tượng Các Chị cùng chia sẻ một nếp sống phục vụ và cầu nguyện trong đơn sơ đạm bạc và vui tươi. Do đó tôi quyết định gia nhập Cộng Đoàn. Vài năm sau khi tôi tuyên khấn, Hội Dòng kêu mời Chị Em tình nguyện đi Phi Châu để mở cứ điểm truyền giáo. Niềm ước muốn ra đi truyền giáo trong tôi lại thức tỉnh. Giờ đây Song Thân tôi đã quen với sự vắng mặt của tôi nên không còn đặt vấn đề nữa. Sau khi do dự suy nghĩ và cầu nguyện, tôi tự nguyện ghi tên và được chấp nhận. Tôi được chỉ định đi Gabon. Thế là giấc mộng truyền giáo của tôi được thực hiện.

Hơn bao giờ hết Đức Chúa GIÊSU KITÔ là trung tâm cuộc đời tôi. Niềm vui sâu đậm nhất của tôi là tỏ lộ Danh Thánh và Tình Yêu của Chúa cho những người bạn mới của tôi nơi vùng xa vùng sâu của một làng quê nghèo thuộc đại lục Phi Châu. Đó là các trẻ em và người lớn tuổi tôi gặp gỡ tiếp xúc nơi cứ điểm truyền giáo. Tôi cảm thấy thật hạnh phúc. Nhưng niềm vui không kéo dài lâu. Chỉ vồn vẹn 5 năm sau tôi lâm trọng bệnh, phải khẩn cấp trở về Pháp chữa trị, nơi một nhà hưu dưỡng. Từ một người đang đầy sức khỏe hăng say hoạt động, chuyển sang trạng thái bệnh hoạn nằm yên, không khởi không mang lại đau khổ. Nhưng nhờ vậy mà tôi hiểu rằng, bước theo Đức Chúa GIÊSU chịu-đóng-đinh là chấp nhận trong chính cuộc đời mình mâu nhiệm của Thánh Giá. Và THIÊN CHÚA thật sự hiện diện với tôi trong những ngày tháng bị buộc nghỉ hưu. Bên cạnh tôi cũng có những phụ nữ bị đau khổ vì bệnh tật, sống cô đơn vì xa gia đình và lo âu không biết tương lai rồi sẽ ra sao.

May mắn thay y tá trưởng phụ trách chúng tôi là một Nữ Tu. Sự hiện diện của Chị tràn đầy ưu ái với trọn tình yêu Phúc Âm. Nhìn gương Chị tôi hiểu rằng cuộc đời truyền giáo của tôi vẫn được tiếp nối bằng lắng nghe, bằng chia sẻ cuộc sống với những người cũng đau khổ như tôi.

Sau khi khỏi bệnh, tôi được chuyển đến một Cộng Đoàn ở Tauves trong vùng Sancy. Tại đây tôi lo về trường học và dạy giáo lý. Tôi chia sẻ niềm vui nỗi sầu của người dân sống nơi thôn dã bằng cách làm chứng cho niềm Hy Vọng luôn ở trong tôi.

Sau 43 năm sống tại Tauves giờ đây tôi được huyền về sống tại cộng đoàn ở Clermont. Chúng tôi cùng cầu nguyện và cùng suy tư. Tôi có thể nói rằng Chị Em cùng canh tân đời sống dâng

hiên cho THIÊN CHÚA và cho việc phục vụ anh chị em đồng loại, với bầu khí huynh đệ thân thương. Yêu thương nhau có lẽ cũng là một dấu chỉ của niềm Hy Vọng.

Nếu các bạn trẻ lắng nghe chứng từ của tôi hôm nay thì tôi ước ao nói với các bạn rằng:

- Đừng Sợ! Hãy giương buồm tung lưới ra khơi! THIÊN CHÚA hiện diện. Ngài ban cho chúng ta Tình Yêu cùng Sức Mạnh của Ngài từng giây từng phút. Hãy cùng nhau sống Tin Mừng Đức Chúa GIÊSU KITÔ đã chết và đã sống lại! Alléluia!!!

... ”Trời xanh tường thuật vinh quang THIÊN CHÚA, không trung loan báo việc tay Người làm. Ngày qua mách bảo cho ngày tới, đêm này kể lại với đêm kia. Chẳng một lời một lẽ, chẳng nghe thấy âm thanh, mà tiếng vang đã dội khắp hoàn cầu và thông điệp loan đi tới chân trời góc biển. Chúa căng lều cho thái dương tại đó, thái dương xuất hiện như tân lang rời khỏi loan phòng, và vui sướng lên đường như tráng sĩ. Từ chân trời này, thái dương xuất hiện, rồi chuyển vùn mãi đến chân trời kia, chẳng có chi tránh khỏi ánh dương nồng. Luật pháp Chúa quả là hoàn thiện, bổ sức cho tâm hồn. Thánh ý Chúa thật là vững chắc, cho người dại nên khôn. Huấn lệnh Chúa hoàn toàn ngay thẳng, làm hoan hỷ cõi lòng. Mệnh lệnh Chúa xiết bao minh bạch, cho đôi mắt rạng ngời. Lòng kính sợ Chúa luôn trong trắng, tồn tại đến muôn đời. Quyết định Chúa phù hợp chân lý, hết thấy đều công minh, thật quý báu hơn vàng, hơn vàng y muôn lượng, ngọt ngào hơn mật ong, hơn mật ong nguyên chất” (Thánh Vịnh 19(18),1-11).

(“Les Nouvelles du diocèse de Clermont”, La vie des communautés catholiques dans le Puy-de-Dôme, Bimensuel, Numéro 252, 15 Mai 2015, trang 13)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt